

NOVADNIEKS

CETURTDIEN
1990. gada 16. augusts

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 97 (6101)
Maks. 3 kop.

Par rajona Tautas deputātu padomes darbu

(Sākums 95. numurā).

Varam pārāk aizrauties ar vienu jautājuma risināšanu, kas izsauktu izeivielu sagādes un gatavās produkcijas realizācijas grūtības. Kāds cits jautājums palīktu neatrisināt. Pašreiz nav entuziastu saldējuma ražošanai. Jāorganizē zivju nozveja un pārstrāde, vienlaicīgi veicot arī to atjaunošanu. Liekas, neprotam īsti sabalansēt lopbarību un vairāk izmantot netradicionālās piedevas.

Jāpiemin arī «Interlatgola», kura nodibināta pie Rēzeknes rajona izpildkomitejas. To vada direktors Gricenko (tālrunis — 25496). Liels nopelns «Interlatgolas» dibināšanā ir rēzekniešu R AP deputātam G. Klindžam. Paredzams, ka uz 1. janvāri «Interlatgola» strādās jau 10 darbinieki. Pamatā preces kursēs pa jau izstrādātajiem maršrutiem. Sākumā — uz Zviedriju un atpakaļ. Rēzeknē pošas atklāt ārzemju preču veikalu, kur preces par konvertējamām rubļiem varēs iegādāties tie, kuri būs piegādājuši preces eksportam. Ar ko tad pašreiz grib vai ir jau sākuši tirgot «Interlatgola»? Tie ir «Dailrades» izstrādājumi, keramika, dārza un meža ogas, koksne, lauku maize, kā arī — sadarbība tūrisma, it sevišķi, ja tas apvienojams ar medībām.

Gribas ieteikt līgumu slēdzējiem vairāk pašiem iesaistīties pasākumos ar saviem cilvēkiem un līdzekļiem, kaut ar kredītu palīdzību. Tādā veidā caur saviem cilvēkiem un ieguldītajiem līdzekļiem varēs iespējams tūrisma bāzu izveidošanu, regulēt to darbību un uzturēt kārtību. Arī deputātiem sesijās nevajadzētu nodarboties ar līgumu atcelšanu.

Pieredze rāda, ka, nododot uz aptuveni 50 gadiem kooperatīviem vai citām organizācijām zināmu zemes gabalu vai ēkas, tas izrāda lielu sabiedrības neapmierinātību un liedz iespējas uzturēt pat minimālu kārtību šajā zonā. Lai koordinētu «Interlatgolas» darbību u. c. jautājumus, šogad paredzams aicināt uz pārrunām Latgales zonas rajonu vadītājus.

Laikam jau visos pagastos un pilsētās ir ievēlēti cienjami deputāti. Pieredzes gan mums daudzietrūkst. Pamatā visi jautājumi tiek risināti uz vietas. Droši vien, tāpēc rajonā nav sevišķi daudz apmeklētāju no iedzīvotāju vidus. Atgādināšu pieņemamos laikus. Tautas deputātu padomes priekšsēdētājs I. MUZIKANTS apmeklētājus pieņem: trešdienas no plkst. 17.00 līdz 19.00 (tālrunis: 23935). Tautas deputātu padomes priekšsēdētāja vietnieks J. BOJARS apmeklētājus pieņem: pirmdienas no plkst. 14.00 līdz 18.00 (tālrunis: 23935). Bez šaubām, pieņemam jebkurā laikā, ja tikai esam uz vietas un ir kāda brīvdarba minūte.

Nācējiem pamatā ir problēmas ar ceļiem, autobusu reisiem, represēto lietām, citiem līdzīgiem jautājumiem. Rajonā ir prakse, kad daži pagasti sedz no sava budžeta autobusu reisu, kur maz pasažieru un reisi neatmaksājas, bet šīs iespējas nav neierobežotas. Sarežģījumus vēl rada benzīna trūkums. Grūti risināt jautājumus, kad cilvēki nav bijuši izvesti, bet tomēr piespiedu kārtā atstājuši mājas. Katram gadījumam nav precīzu likumu. Nesaprotu, kāpēc 18. jūlijā

uz pieņemšanu pie PSRS Tautas deputātes M. Kosteneckas bija ieradies samērā daudz iedzīvotāju. Neskatoties uz to, pie kā jūš griezīties, visi sīkie jautājumi tomēr būtu jārisina uz vietas, iespēju robežās.

Pagaidām ar rajona izpildkomiteju ievērojamo nesaskaņu nav bijis. Visi darbinieki godīgi pilda savu darbu un palīdz. Ir samērā daudz sūdzību par patērētāju biedrību darbu. Grūti katreiz konkrēti atbildēt, cik pamatotas ir šīs sūdzības. Laikam jau deputātiem pie šī jautājuma vairāk jāpiestrādā. Bez šaubām, gribētos, lai preču būtu vairāk un nevajadzētu nodarboties ar to sadali un pārdali. Daudzas sūdzības tad nemaz nerastos. Ja uzskatāt, ka mēs kādu jautājumu nerisinām vai darām nepareizi, lūdzu, griezties pie jebkura deputāta, jebkurā citā vai augstākstāvošā iestādē. Arī rajona izpildkomiteja ar priekšsēdētāju I. Snikeri, priekšgalā griežas pie deputātes M. Kosteneckas ar lūgumu palīdzēt risināt Rudzētu internātskolas un citus jautājumus. Vairāk jāizmanto kopējās tīkšanās ar M. Kostenecku, kad notiek intensīvāka jautājumu uzdošana un atbilstu saņemšana. Derīga ir arī vispārējā informācija par viņas darbu.

Mums ir arī neveiksmes. Likās, vienkārši noorganizēt jaunsaimnieku ražotā piena realizēšanu veikalos pēc paaugstinātām cenām. Gribas ticēt, ka tas būtu ļoti veselīgi, sevišķi bērniem. Tomēr pārlieku stingro veterinārā dienesta un sanepidstacijas instrukciju dēļ šī pasākuma īstenošana aizkavējās. Pie neveiksmēm jāpiemin arī Preiļu pils. Izreklamētā līguma noslēgšana ar kooperatīvu «Telpa» nedeva vēlamo rezultātu. Atkal jautājums «karājas gaisā». No-

lemtis ļabi apmaksāt ārējos restaurācijas darbus, tomēr vezums no vietas nekust. Gribas vairāk atsaučības sagaidīt no pašiem preiļiešiem, tad — ar nepalīdzēšanu — varētu ātrāk uzsākt restaurāciju.

Rajona meistari un pašdarbnieki ir piedalījušies daudz un dažādos rajona, Latgales un Latvijas Republikas pasākumos.

Jāpateicams visiem par atsaucību un izzinību. Nostiprinoties rajona ekonomikai, arī kultūras līmenis vēl varētu celties. Liekas, ka arī reliģijas jautājumi rajonā risinās apmierinoši. Negribas pat pieminēt nacionālos jo uzskatu tos par normāliem. Vienīgi daudzos pasākumos vairāk varētu iesaistīties jaunieši, sevišķi no nelatviešu vidus. Varētu vairāk sadarboties ar dažādu tautību kultūras biedrībām, organizējot pasākumus uz vietas, izbraucot uz citām pilsētām un ielūdzot uz pasākumiem cieminus pie sevis.

Nevaru nepieminēt LKP rajona komiteju uz PSKP platformas.

Sākumā šķita, ka tā mums neko nepalīdz, bet arī netraucē. Likās, ka daži pat pārspīlēti to kritizē. Pamazām nākas konstatēt, ka tas tā tomēr nav. Pirms 15. maija TDP priekšsēdētājs I. Muzikants un es uz pārrunām par streikiem bijām uzaicinājuši P. Vartinski. Nekādu sevišķu domstarpību nebija. Tomēr, ar ko tad nodarbojas šīs komitejas pamatdarbinieki, valsts drošības orgāni un dažādi citi dienesti? Ar parakstu vākšanu pret 4. maija Deklarāciju un citiem līdzīgiem lēmumiem, ar mītnu organizēšanu un parakstu vākšanu par V. I. Lēnina pieminekļiem, dažādu rakstu gatavošanu, kā — par 21. jūliju un, protams, ar datu vākšanu par republikas progresīvākajiem iedzīvotājiem.

Savādi kļūst, lasot P. Romānova rakstu. Mēs taču ļoti labi zinām, ko nozīmē 21. jūlijs Latvijas tautai. (Seit gribu pieminēt populāro krievu sakāmvārdu: «Ar varu miļš nekļūst».) Nezinu, cik mēs varam lepoties ar V. I. Lēnina pieminekli, ka tika runāts mītnā. Ar sabrukušām oļīm, pamestajām lauku sētām, netīrajiem ūdeņiem un tukšajiem veikalniem mēs gan «lepoties» varam. Te gribas pajautāt arī Preiļu aptiekas celtniecības entuziastēm, kur viņas bija, kad cēla V. I. Lēnina pieminekli un tērēja tik daudz līdzekļu? Laikam jau nedzīvoja Preiļos.

Jautājums par V. I. Lēnina pieminekli tiks izskatīts rajona sesijā. Laiku publicēsim laikrakstā «Novadnieks». Droši vien, tiks piedāvāti vairāki varianti. Ja deputāti uzskatīs par nepieciešamu, lūgšim izteikties rajona iedzīvotājus.

Turpmākajās sesijās paredzam izskatīt izglītības, kultūras jautājumus, milicijas un ugunsdzēsēju darbu u. c.

Uztrauc samērā liels noziegumu skaits. Pārsvārā tos nevar pielīdzināt smagiem, tas ir velosipēdu zādzības, zādzības no pagrabiem un dzīvokļiem, dažādas huligānisma izpausmes u. c. Tomēr jāpārdomā par milicijas darba uzlabošanu, iedzīvotāju plašu informēšanu un iesaistīšanu noziegumu novēršanā un atklāšanā.

Ļoti gribas no iedzīvotājiem vairāk saņemt ieteikumus sesiju darbam šo un citu jautājumu risināšanā. Sūtiet tos attiecīgajām komisijām vai uz rajona TDP izpildkomiteju: Preiļos, Raiņa bulvāri 19.

Jānis Bojars,
rajona Tautas deputātu padomes priekšsēdētāja vietnieks

Šoferis Kārlis Pauņins, kombainieri Andrejs Vasiljkovs, Valerijs Bahanovs, Aleksandrs Tolstopjatovs. Todien visvairāk lekulis bija A. Vasiljkovs.

Kombaini aizlīgo uz nākošo lauku, bet tiem, un, it sevišķi, šoferiem, bez traktorista Alekseja Malahova palīdzības neiztikti.

R
U
D
E
N
S
—
90

Šoferis Aleksandrs Tumašovs brauc, visiem dubļiem spīdējot.

Ivans Paštars stundas laikā nomaiņīja sietus un atkal bija darba līdnieks.

Agrolīmas «Sarkanais Oktobris» kolhozā novākti 54 procenti graudaugu platību. Ražība no hektāra turas 41 centnera robežās. Plauj miežus, rudzus, kviešus. Visvairāk saveldrējušies rudzi. Traucē pastāvīgais lietus, bet kombainieri, šoferi, pārējie mehanizatori strādā visi apzinīgi. Tāpēc darbs labības vākšanā virzās uz priekšu. Strādā arī brīvdienās, izmanto katru stundu.

To var teikt arī par Fjodora Gromova kombainieri posma vīriem. Kombainieri sadalījušies grupās un vāc dažādas kultūras, lai kaltes spētu ar visu tikt galā.

Kad aizbraucām uz jau novāktu kviešu lauku Pivovaras, pašā kalna galā rāmi stāvēja četri kombaini. Aleksandrs Tolstopjatovs atpūtās kombaina kabīnē. Valerijs Bahanovs ar šoferi Kārlī Pauņinu kaut ko pārspīdēja. Vienīgi kombainieris Andrejs Vasiljkovs nāmās ar lītavām. Ceturtais, Ivans Paštars, ar šoferi Aleksandru Tumašovu bija aizbraukuši pēc jauniem sietiem. Taču ceļā iestīga, un traktoristam Aleksejam Malahovam nācās viņus aizvilkt līdz asfaltam. Šī piespiedu atpūta bija saņēmusi tikko nolījušā lietus dēļ. Pa šo stundu tika atvesti un salikti jaunie sieti, un kom-

baini lēnām aizlīgoja uz nākošo lauku, un atkal sākās labības plauja līdz vēlam vakaram.

J. SALNAVIESA teksts un foto

Mehanizatoru ģimene

Jersikā, Daugavas gleznainajā krastā dzīvo Sabansku ģimene: tēvs Juris ar māti Tatjanu, meitām Svetlanu un Janu. Juris nācis no Daugavas kreisā krasta — Dunavas, Tatjana dzimusi un augusi Kazahijā, kur savā laikā viņas tēvs būdams mehanizators, devies apgūt vecaines. Abi vēl samērā jauni: Jurim 38 gadi, Tatjanai — 34. Abi mehanizatori, īsti darbarūķi, par kuriem kolhoza «Jersika» vadība saka tikai atzinīgus vārdus. Meita Svetlana šogad beidza Jersikas deviņgadīgo skolu, Jana — vēl pirmklasniece.

Sabansku draudzīgā ģimene dzīvo labi iekoptās mājās. Ir augļu dārzs, visa pietiekoši. Ir abiem patīkams darbs. Un vienas markas traktori — MTZ-80. Lai kādu darbu Jurim un Tatjanai ražošanas iecirkņa priekšniecībe vai viņas vietnieks dod, visu viņi paveic laikā un priekšzīmīgi.

Juris Sabanskis šopavasari cītīgi pastrādāja lopbarības sagādē — presēja sienu, Tatjana Sabanska piedalījās citos darbos.

Jautāju abiem Sabanskim par darbu.

Juris: 1970. gadā Lietuvā pabeidzu mehanizatoru kursus un no tā laika strādāju uz traktora. Darbs patīk.

Tatjana: nolēmu iet tēva pēdas un arī izmācījos par mehanizatoru. Kaut gan jāsaka: tas nav sieviešu darbs. Jo reizēm nav pa spēkam. Apnik. Bet mani tādos brīžos atbalsta Juris.

Jā, dzīvesbiedrs Tatjanu atbalsta. Sevišķi traktora remontdarbos: savaid kartība savu MTZ-80 un arī dzīvesbiedres traktoru.

Juris un Tatjana Sabanski ir līdzīgi pēc rakstura (mīļi, nosvērti) un skata. Arī viņu uzvārdi (protams, Tatjanas jaunības dienu) ir līdzīgi: Sabanskis un Sablovska.

Abi Sabanski pēc tautības ir krievi, bet, dzīvodami latviskā vidē, labi saprot un runā latviski.

Un tas ir ļoti labi.

Jānis GURGONS

ATĒLĀ: Juris un Tatjana Sabanski savās mājās.

Jāņa SILICKA foto

Preses spoguļi

Ja sistēma kļūdaina...

Ja sistēma kļūdaina, var bez gala vainot konkrēto vadību. Var runāt par novirzīšanos no sākotnēji iecerētās līnijas un bez gala šo līniju «iztaisnot». Tagad visi lamā Staļinu. Staļinisms, bez šaubām, ir jānosoda un jāizdara secinājumi priekšdienām. Un tomēr iedomāsimies: vai būtu kas izmainījies, ja Staļina vietā nāktu kāds cits, piemēram — Trockis vai Buharins? Principiāli nebūtu mainījies itin nekas. Sāksim ar to, ka 1918. gada naktī no 6. (19.) uz 7. (20.) janvāri bolševiki padzina Satversmes sapulci. Padzīšanas iemesls ir gaužām vienkāršs: bolševiki jau bija nākuši pie varas, taču vēlēšanās saņēma no 10 līdz 44 procentiem balsu, eseri saņēma no 25 līdz 75 procentiem balsu (skat. Ļeņins. Raksti. 40. sēj. 3. lpp.). Tāpēc 1918. gada 6. jūlijā tika sagrauta eseru partija, kura pārstāvēja 90 miljonus zemnieku (proletāriešu bija apmēram 10 miljoni).

Marksa pazīstama formula par to, ka jādome ražošanas līdzekļu ražošanai, netiek ieviesta neviena attīstītā valstī, kur pastāv normāla ekonomika. 80 procentus resursu, ieskaitot elektroenerģijas patēriņu, pie mums ziedo industrijas attīstīšanai, bet pie «viņiem» — vidēji 40 procentus.

Konkrēts piemērs. Mēs izkausējam visvairāk tērauda pasaule, bet nopirkt jebkuru no tērauda izgatavotu priekšmetu — problema mūsu patēriņam. Amerikas Savienotajās Valstīs, kur izkausē divas reizes mazāk tērauda, ir 2 automobili uz trim cilvēkiem.

Proletariāta diktatūra un kolektīvizācija. Proletariāta diktatūra — šo izšķirošo un pašu gal-

veno Marksa ideju — savlaicīgi noraidīja visas Eiropas komunistiskās partijas, izņemot, protams, bolševikus.

Tas nozīmē sekojošo. Proletariāts iegūst tiesības vardarbīgā ceļā pārvēidot citu cilvēku, piemēram — zemnieku, dzīvī. Lūk, ko raksta V. I. Ļeņins rakstā «Ekonomika un politika proletariāta diktatūras laikā»: «... proletariātam jāatdala, jānorobežo darba zemnieks no zemnieka īpašnieka, — zemnieks darbinieks no zemnieka tirgotāja, darba zemnieks no zemnieka spekulanta». (It kā nemam magnetu, pārļauzām to uz pusēm, vienu polu izmetam, jo tas mums nav vajadzīgs, bet otru paturam).

«Saja norobežošanā ir sociālisma visa būtība», uzsver Ļeņins.

Kolektīvizācija tika iecerēta līdz staļinismam. 1918. gadā brošūrā «Proletariāta diktatūra» II Internacionāles toreizējais līderis Kārlis Kautskis rakstīja, ka kolektīvajai saimniecībai Krievijā lemts palikt uz papīra; vēl nekur un nekad sīkzemnieki teorētisku uzskatu ietekmē nav pārgājuši uz kolektīvo ražošanu. Taču Kautskis neapjauta, ka «teorētiskos uzskatus» var sekmīgi nomainīt ar parastu varmācību. Zemnieku dzīve un saimniecība laukos tika pārkārtota pēc rupniecību un fabriku parauga. Šī drāma radīja citu — badu 1933. gadā.

Jāsāk vienmēr ar sistēmu, bet konkrētu personu nomainīšana ir tikai laika neauglīga novēlinošana.

A. PIROGOVS,

inženieris, Maskava
(«Argumenti i fakti»)

Aktuāla intervija

Lauksaimniecības ministrijas pirmie soļi

Uzzinot, ka Dānis Geģers parakstījis pavēli Nr. 1 par Latvijas Republikas Lauksaimniecības ministrijas nodibināšanu, naski posos uz visiem zināmo augsteceltni. Ar ātrgaitas liftu uzbraucu 21. stāvā. Verot mācību iestāžu un kadru galvenās pārvaldes durvis, uz mēles dega jautājums — vai patiesi ir atdzimusi vecā labā lauksaimnieku ministrija?

Ne gluži, atbildēja pārvaldes priekšnieks Sigurds Vīgants. Ar kādreizējo mi-

nistriju līdzība ir tikai nosaukumā. Latvijas Republikas valdība ir izveidojusi jauna tipa iestādi. Tās pārziņa bez «tirās» lauksaimniecības atradīsies arī pārējās agrokomplesks nozares. Jāuzsver, ka tās darbā būs strikti norobežotas valsts saimnieciskās vadīšanas funkcijas.

Vai tas jāsaprot tā, ka ministrija ražošanā neiejausies?

Būs zināms pārejas periods, taču jau tuvākajā nākotnē visus ar ražošanu saistītos jautājumus rajonos un republikā kārtos «ne apakšas» kopsaimniecību, valsts saimniecību un citu kolektīvu izveidotās struktūrvienības. Acīmredzot, vienlaikus rajonos veidosies nelieli valsts pārvaldes un kontroles orgāni. Tie uz līgumattiecību pamata realizēs agrāro politiku produkcijas ražošanā un veiks valsts uzraudzības funkcijas savas kompetences ietvaros.

Un ko tad darīs ministrija?

Tās rokās būs likumdošanas iniciatīva, kas palīdzēs radīt līdzsvarīgus ekonomiskās darbības nosacījumus kopsaimniecībām, valsts un zemnieku saimniecībām, parstra-

des uzņēmumiem, rentes organizācijām, noīmas un citiem kolektīviem. Tādējādi radīti priekšnoteikumi, lai nepieļautu kādamonopolitības. Veiksīm arī valsts kontrolē un uzraudzībā par zemju izmantošanu un aizsardzību, valsts labības rezerves fonda veidošanu, veterināro un ciltsdarbu, augu un meliorācijas sistēmu un būvju aizsardzību utt.

Tā kā ministrijas funkcijas ir sašaurinājušas, tad, acīmredzot, tai būs nepieciešams arī mazāk darbinieku?

Pavisam lauksaimniecības ministrijā strādās 290 cilvēku. Vai tas ir daudz vai maz? Aterēsīsimies, ka agrorūpnieciskajā komitejā pirms štatu samazināšanas bija pāri par 600 darbinieku. Bet ministrijās, kuras iekļāvās agrorūpnieciskajā kompleksā — ap pusotra tūkstoša. Taču man negribētos, lai reorganizāciju jūs uzskatītu par vienkāršu kadru samazināšanas procesu. Lietas būtība ir daudz sarežģītāka, jo līdz šim vadīšana maz pamatojās uz ekonomiskajām likumsakarībām. Ministriju aparātos bieži izvīrījās cilvēki ar iz-

teiktām komandējoša organizatora spējām. Tagad vajadzīgi darbinieki, kas varētu dziļi analizēt un rīkoties.

Kādi ir ministrijas galvenie kritēriji šādā kadru atlases procesā?

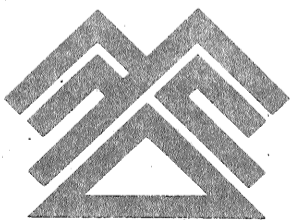
Izsvērām speciālistu lietišķās īpašības, it sevišķi to spēju saskatīt ražošanas procesus kopsakarībās. Kā to var zināt? Atklāšu noslēpumu: gada sākumā mums bija kadru atestācija, kas komisijai daudz ko «pateica priekšā». No «vecajiem» kadriem ministrijā strādās 197 cilvēki.

Vai jums ir zīrāms arī to kolēģu liktenis, kam nācās aiziet?

Var teikt, ka 80 procentiem bijušās agrorūpnieciskās komitejas darbiniekiem palīdzējām atrast jaunu piemērotu darba vietu. Viņu vidū taču ir daudz pieredzējušu speciālistu, kuru zināšanas un prasmi varēs veiksmīgi izmantot tieši nozares saimniecībās, uzņēmumos, organizācijās un iestādēs.

Ar S. Vīgantu tikās
LETA korespondente

A. LIEPNIECE

LTF Preiļu nodaļas Domes valde,

IZSKATOT PILSONĪBAS PROBLĒMAS LATVIJĀ, nolemj:

1. Kategoriski nostāties pret iespējamo Latvijas Republikas (LR) pilsonības risinājuma nulles variantu, kurā visiem Latvijā dzīvojošajiem PSRS pilsoņiem, ja viņi to vēlas, tiek piešķirta LR pilsonība.

2. Atbalstīt viedokli, ka Latvijas teritorijā ir atjaunojama LR pilsonība, kuras galvenais kritērijs ir piederība pie LR pilsoņiem vai to pēctečiem uz 1940. gada 17. jūniju. Šī jautājuma risināšanā stingri balstīties uz starptautisko likumdošanu.

3. Uzskatīt, ka pašreizējā LR Augstākā Padome uzskatāma par pārejas perioda valdību, kuras uzdevums ir novadīt valsti līdz Saeimas vēlēšanām, kurās tiesīgi

piedalīties vienīgi LR pilsoņi.

4. Piedāvāt iedzīvotāju apspriešanai sekojošus variantus tam, kā risināt LR pilsonības piešķiršanu citu valstu pilsoņiem:

— likumu izstrāde, kas regulē LR pilsonības piešķiršanu, ir veicama vienīgi pēc Saeimas vēlēšanām;

— likumu izstrādi, kas regulē LR pilsonības piešķiršanu, veic pašreizējā Augstākā Padome, taču šie likumi iegūst juridisku spēku vienīgi pēc LR pilsoņu akcepta referendumā veidā.

Nemot vērā, ka visu LR pilsoņu reģistrācija saistīta ar lielām praktiskās dabas grūtībām, LR pilsoņu referendumā vietā pieļaujams organizēt nacionālo referendumu, kurā piedalās lat-

viešu un lībiešu tautību iedzīvotāji;

— likumu izstrādi, kas regulē LR pilsonības piešķiršanu, veic pašreizējā LR Augstākā Padome. Par galvenajiem kritērijiem, piešķirot pilsonību, uzskatāma valsts valodas zināšana, orientēšanās LR vēsturē, lojalitāte pret LR kā tagadnē, tā pagātnē.

Likumu izstrādē piedalās tikai tie LR Augstākās Padomes deputāti, kas ir likumīgi LR pilsoņi.

To varas orgānu sastāvā, kas praktiski risinās pilsonības piešķiršanu, ir tiesīgi atrasties vienīgi LR pilsoņi.

LTF Preiļu nodaļas Domes valde
1990. gada 6. augustā

Latvijas Tautas frontes III kongress

LTF Domes sēdē nolemts Latvijas Tautas frontes III kongresu sasaukt Rīgā 6. un 7. oktobrī.

Tika noteikta pārstāvības norma: viens kongresa delegāts no 300 LTF dalībniekiem, kuri no maksājumiem biedra naudu par 1990. gada pirmo pusī. Latgales rajoniem, kur dalībnieku skaits mazāks, pārstāvības norma samazināta uz pusī, proti, viens kongresa delegāts no 150 LTF dalībniekiem.

Delegātu izvērzišana jāpabeidz līdz 24. septembrim.

LTF Preiļu nodaļas konferenci plānots sasaukt šī gada septembrī. Tās mērķis — gan kongresa delegātu izvērzišana, gan LTF vietējo grupu pašreizējo uzdevumu apspriešana.

S. JOKSTE

Svētceļotāji uz Aglonu

Vakar, svētas Marijas Debessbraukšanas svētkos, Aglonas bazilikā bija liels pulks svētceļotāju, kas uz šejieni devušies kājām.

Jau 13. augusta vakarā Aglonā ieradās ap 200 svētceļotāju (jauni un veci, pat bērni) no Rīgas. Viņi ceļojumu sāka 6. augusta rītā no sv. Jēkaba katedrāles, ceļā pavadīja veselu nedēļu. Pagājušās svētdienas vakarā svētceļotājus no Rīgas svīnīgi sagaidīja Preiļos. Pirmdienas rītā pirms svētceļotāju pavadīšanas tālāk baznīcā notika dievkalpojums.

Svētceļotāji Aglonā bija ierašanās arī no Cēsim, Skaistkalnes, Zilupes, Rēzeknes un citu puses.

J. BRICIS

Latgales atjaunotnei

Ar Latvijas Republikas Augstākās Padomes lēmumu izveidota deputātu darba grupa Latgales sociāli ekonomiskās un kultūras attīstības koncepcijas izstrādāšanai.

- Pienākumu sadale darba grupā:
1. D. Ivāns — darba grupas vadītājs.
 2. A. Seiksts — vadītāja vietnieks.
 3. Koncepcijas ievads (vēsturiskais aspekts, esošā stāvokļa vispārīgs raksturojums) — V. Seleckis, A. Seiksts, J. Cibulis.
 4. Vispārējo ekonomiskās problēmas — V. Zeļo, K. Šjakota, A. Vidavskis, A. Rešelnikovs.
 5. Lauksaimniecība — K. Špoģis, F. Stroganovs, S. Rāzna, P. Koroševskis.
 6. Celniecība — A. Bartoševičs, V. Krolis.
 7. Ražošanas un sociālā infrastruktūra — G. Klindzāns, V. Šjakota.
 8. Izglītība, kadru politika — V. Seleckis, Dz. Ābiķis, A. Puzo, J. Cibulis.

9. Kultūra — A. Seiksts, N. Beļskis.
 10. Kultūrvides saglabāšana — M. Kārklā.
 11. Nacionālās attiecības un demogrāfiskā situācija — I. Kozakeviča, A. Puzo, M. Bekasovs, Dz. Ābiķis.
 12. Baznīcas problēmas — I. Kozakeviča, A. Puzo.
 13. Ekonomiskie un kultūras sakari ar tuļiešiem trimdā — A. Puzo, I. Kozakeviča, A. Seiksts, G. Klindzāns.
- Grupa pilnvarota savā darbā iesaistīt attiecīga profila speciālistus, vajadzības gadījumā viņu darbu apmaksājot.
- Taču Latgales attīstības koncepcijai jāklūst par visa novada cilvēku kopīgās domas produktul.
- Koncepcija nedrīkst tikai nospraust kaut kādas robežlīnijas, akcents jāliek uz to, lai kvalitatīvi pārveidotu attiecības Latgalē.

lai atbrīvotu iniciatīvu un lai pārvarētu kadru nojūdi no Latgales. Tāpēc ļoti svarīga ir jūsu atsauce un līdzdalība.

Neviens tik labi Latgales problēmas nezina kā Latgales lauku cilvēki, skolotāji un kultūras darbinieki! Tieši jūs visi arī būsiat Latgales attīstības koncepcijas īsteninātāji.

Koncepcijas pirmo (težu) variantu paredzēts sagatavot līdz oktobra sākumam. Tāpēc aicinām visus, kam ir konkrēti priekšlikumi, griezties pie attiecīgo apakšvirzīnu izstrādāšanā iesaistītajiem deputātiem individuāli vai ar Augstākās Padomes sekretariāta starpniecību, vai arī tos iesūtīt «Moras Zemes» redakcijā. Vēlams, tos publicēt arī vietējā presē.

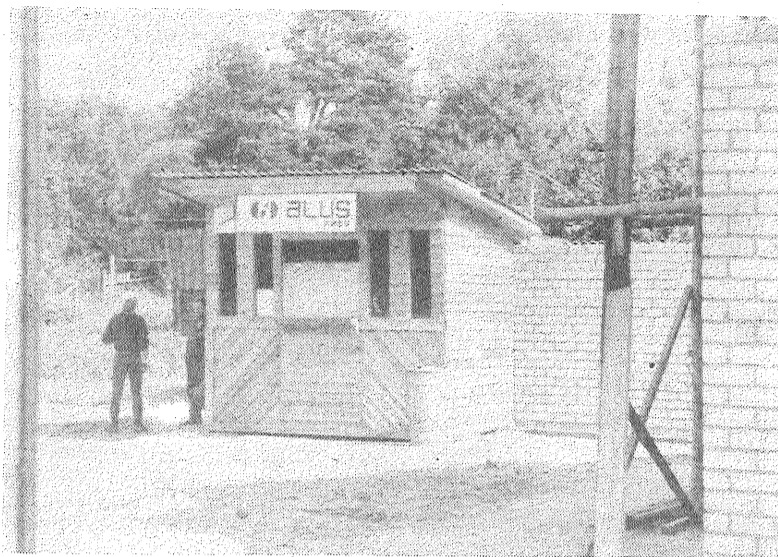
Ceram arī uz produktīvu sadarbību ar Latgales Kultūras centru.

Darba grupas uzdevumā

A. SEIKSTS

Replika

Vai visiem garšo alus?

□ Saka, Aglona esot Latgales kūrorts. Lai nu tā būtu. Ja reiz kūrorts, tad kūrorts — ja ne ar pirmklasīgu, tad vismaz ar normālu apkalpošanu un servisu.

Acīmredzot ar šādu nolūku ciemata centrā tika uzstādīts fotoattēlā redzamais kiosks, kur naski kooperatori par rubli krūzē tirgo pie brāļiem leišiem pirkto alu. Tirgo gan agri no rīta, gan vēl vakaros, vārdu sakot, kad ir prece, jo pieprasījums attiecīgās aprindās ir nepārtraukts.

Taču «nepateicīgā» aglonieši nezin kāpēc šai apūtes un veldzes vietai sāk iet apkārt ar līkumu un piedevām vēl spiež degunus ciet.

Šajā sakarā viņi lūdza ceur laikrakstu uzdot divus jautājumus. Pirmais jautājums pagasta vadībai, tas ir, Jāņa kungam — vai kooperatīvajai izpriecu vietai nevarētu atrast kādu atbilstošu un nomājamo vietu? Ja nē, tad cik daudz izmaksātu visvienkāršākās saliekamās tualetes izbūvēšana kioska tuvumā? Aglonieši būtu ar mieru nepieciešamos līdzekļus saziedot. Otrais jautājums rajona sanitāri epidemioloģiskajai stacijai — kādām sanitārajām normām atbilst alus krūku skalšana bailā? Varbūt tur tiek pielietots kāds jauns dezinficējošs līdzeklis?

V. KNOPE
Autora foto

Kultūras dzīve

Kad pamats jau ielikts

Pēdējos gadu desmitos Latvijas laukus ir skārušas tik krāsas izmaiņas kā nekad agrāk. Dzima padomju varas iestādījums — kolhozi, kas vēlāk pārtapa vidējās, bet vēlāk pat milzu saimniecībās, kuras vienas dienas laikā var neatbraukt. Pēdējā vērma — dzīves diktētā prasība — atkal kārtējā dalīšanās. Tas viss, protams, nevarēja neatsaukties uz kultūrvidi laukos. Par neperspektīviem atzītie ciemi it kā saguma savā nespēcībā, izzuda mazās lauku skolas, panika klubī un viena otra bibliotēka. Jaunatne bēga projām no šīm vietām. Un šis process vēl nav isti apturams, arī šodien.

Šis daudzās un bieži aplamās izmaiņas nepagāja secen arī Rožupē. Tā savulaik nevajadzīgs ciemam kļuva Pēternieku kultūras nams. Ectlojotās cerības uz jaunu kultūras iestādi pašā Rožupē aizpeldējušas kā Feimankas ūdeni. Mazajā klubīnā jau vienpadsmit gadus strādā Valija Vaihode (attēlā). Un strādā droši un varoši. Par to liecina stabilitē mākslinieciskās pašdarbības kolektīvi un rosīgā kultūras dzīve.

Valija pati kopā ar vīru Jāni deju vidējās paaudzes deju kolektīvā, bet sākumā — jauniešu deju ansambli. Vēl viņa dzied «bos ansambļos» — gan vokālajā, gan folkloras.

Vidējās paaudzes dejojāji nāk no kādreizējā jauniešu kolektīva. Seit pārsvarā ir tikai ģimenes cilvēki. Starp šādiem pašdarbniekiem var minēt Veltu un Pēteri Lojānus, Valentīnu un Viktoru Kūkas.

Jauniešu deju kolektīvu pirmo gadu vada Vija Batarāga. Būdamā pasniedzēja Aglonas inter-

nātskolā, viņa braukā uz mēģinājumiem uz savu dzimto pusi. Ilze Vanaga. No kolektīva patīva, vēl studējot Daugavpils pedagogiskajā institūtā. Patlaban kolektīvā dejo arī viņas māsa Maija kopā ar savu dzīves biedru Raimondu Jasinski.

Līdzās stabilajiem un noturīgajiem deju kolektīviem aktīvi darbojas folkloras ansambļi. Tas strādā jau no 1979. gada. Par tā repertuāru un muzikālo sniegumu rūpējas Rožupes devingādīgās skolas mūzikas skolotāja Ilze Vanaga. No kolektīva pašiem pirmsākumiem šeit dzied pensionāres Veronika Peļše, Bronislava Vaihode, Monika Vaihode. Pēdējā reizēm uz mēģinājumiem ņem līdzī savas mazmeitas, citreiz savu mazmeitu līdzī ņem Bronislava. Kāzas, kristības, ražas svētki, apkūlības — kur tik nav dziedāts!

Sogad pirmā vāla svētkos skanēja:

«Veldrē rudzi, veldrē mieži
Jauna puīša sējuma.
Kam gulēja pie meitām
Pašā plaujas laicinā».

Sulīgi no sievu mutes skan apdziedāšanas dziesmas. Un reizēm bez pēdējām neiztiktu. Bet līdzās šim drastiskajām viņu repertuārā ir arī darba un sadzīves dziesmas.

Savs repertuārs un sava vieta ciema kultūras dzīvē ir arī Ingas Austeres vadītajam vokālajam ansamblim, Antona Petrovska vokāli instrumentālajam ansamblim. Daudzos pasākumos neiztikti bez skaistām dzejas rindām vai interesantiem skečiem. Un tādēļ pašlāv savs dramatiskais un savs daiļlasītāja pulciņš. Pēdējo vada pati kluba vadītāja, bet dramatis-

ko — skolotāja Veronika Voronecka. Sandors Bīndars gādā par to, lai Rožupē būtu interesanta diskotēka.

Bez šiem mākslinieciskās pašdarbības pulciņiem interesenti varēja nodarboties šūšanas, pišanas un adīšanas kursos. Kolhoza «Rožupe» maizes ceptuvē Biruta Batarāga vadīja un vadīs kulinārijas kursus.

Par māksliniecisko ievirzi ciema kultūras dzīvē var runāt jau no tālajām Mākslas dienām Rožupē ar Jāzepa Pigoņa piedalīšanos. Rožupieši to darīja pirmie rajonā starp lauku kultūras iestādēm.

Interesantas ir bijušas daudzās tikšanās ar ievērojamiem mūsu republikas cilvēkiem un pat kolektīviem. Šeit savus lasītājus uzrunāja «Lauku Avīze», bet radio-klausītājus — «Dzintarkrāsts», spēlēja un dziedāja Uldis Stabulnieks, savus īsos un traģiģos stāstus lasīja Ēriks Hānbergs, vairākkārt viesojās rakstnieki Jānis Niedre un Ilze Indrāne. Tikai šeit — Rožupē — notiek Jāņa Graubiņa Mūzikas dienas.

Savs ieguldījums dots darba tradīciju veidošanā. Jau pirms tam, kad sāka skaļi runāt un oficiāli ieteikt, šeit ir koptas un saglabātas mūsu tautas ierāžas, emocionāli svinēti gan Ziemas, gan Vasaras svētki, Lieldienas. Aizkustinoši un silti vērsās svinīgā brīdī, kas katra cilvēka dzīvē ir tikai vienreiz, bet pavada mūs visus «no šūpula līdz kapam» — jaundzimušo reģistrācija, bērības un pilngadības svētki, kāzas, mirušo atceres dienas... Un tie nav ledomājami bez Valijas Vaiholes līdzdalības.

Valija vienmēr cenšas veidot ko labu, interesantu un vēl nebijušu. Un tādēļ viņa šogad iestājās Jāzepa Vītola Latvijas Valsts konservatorijas Teātra un kultūrizglītības darba fakultātē.

Voldemārs Romanovskis

Jāņa ZANDES foto

Lieta nopietna

Zēl, ka jau daudzus gadus avīzes 4. lappusē vairs nav nekā asa, ar satīru un humoru piesāfīnāta. Būtu kāda «asa spalva», «asa sloka» vai vēl asākas «ēza adatas», es noteikti lūgtu tā kārtīgi «pabakstīt» Apvienoto katlu māju un siltumtīklu direkciju. Jautāsi, par ko? Redzi, mīļais «Novadniek», pastāv tāds jēdziens kā karstais ūdens, ar kura padevi tieši šī direkcija ir saistīta. Karstais ūdens ļoti atvieglo mājas soli, to zinām visi, kas šo ūdeni izmanto. Ar to ļoti iekonomējam arī dabisko gāzi, kura tīktu izlietota ūdens sasildīšanai. Bet kā kurināmo ekonomē augstāk minētā direkcija? Varbūt tai prātš nesas uz jokošanos un tā izzobos sev padotos īrniekus! Jo sevišķi tos, kuri dzīvo augšējās stāvos.

Manuprāt, lieta nopietna. Visi labi zinām, ka katru gadu remonta un profilakses nolūkos vismaz uz pusmēnesi tiek atslēgta karstā ūdens padeve. Kādus gan darbus veic katlu mājā, ja mēs pēc ūdens pieslēgšanas nejutām izmaiņas! Tieši otrādi, pēc pēdējās «profilakses» karstā ūdens padeve ir kļuvusi par visam nenormāla. Lai rītos izsples-

tu no karstā ūdens vadlēm galsu, dzīvokļu īrnieki spiesti atgriezt uz vairākām minūtēm krānus. Ar lielu joni no ūdensvadiem izplūst gaiss ar auksto, vēlāk arī ar karsto ūdeni. Gaiss izplūst «šķaudīšanai» un ļaunīgām šķakām. Tas viss ir skaidrs, un tā tam jābūt. Tikai kāpēc šī «šķaudīšana» īrniekiem ir jāpaciē visu dienu līdz pat ūdens atslēgšanai vakaros? Acīmredzot, «centīgā» katlu mājas darboņi neseko karstā ūdens spiedienam ūdensvados. Ja minētā direkcija prot kaut cik ekonomiski rēķināt, tad lai padomā, cik daudz karstā ūdens bezjēdzīgi aizplūst katrā dzīvoklī, atkārtoti atgaisojot sistēmas. Šī efektīvā «šķaudīšana» ir apnikusi visiem. Un, lai direkcija neizliekas, ka visam tam ir atfaisnojoši iemesli.

Mīļais «Novadniek», ja jau Tev nav asu līdzekļu šādu neizdarību ārstēšanai, atrodī citas iespējas, kā šo «šķaudīšanu» bacili iznīcināt.

A. VEIGULIS,

Preiļu Rēzeknes lelas ledzīvotājs
(S. sfāvā, ple tam)

Mēs cēlām, cēlām...

... un uzcēlām! Teica visu iemīļotais jaukais Pekauris no leļļu filmas. Drīzumā tāpat varesim teikt arī par diviem objektiem Preiļu pilsētā.

Rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks Jānis Desainis informēja, ka ilgi gaidītās Preiļu pirts būvniecība tuvojas beigam. Pēdējie darbi vēl darāmi šil tūmtrase, baseinā un katlu mājā. Vēl šis tas piekārtojams, salabojams un labie kārtojams. Un tad, prēlieši, aidā uz pirti! Jo 30. septembris (jācer, ka šis datums vairs nemainīsies) ir diena, kad lielo tīrības un atveseļošanas māju paredzēts nodot ekspluatācijā.

Savukārt pilsētas galva Juris Bricis iepriecināja ar vesti, ka pilsētas izpildkomiteja uzņemusies pabeigt keramikas cepļa celtniecību.

Savulaik vairāki cēlāji un saimnieki būvēi ir bijuši. Bet darbs — joprojām pusratā. Līdz pavasarim pilsētas jaunā vara nolēma pielikt punktu rajona sabiedrībai par kaunu teļģušajai buvešanai. Lai arī cik trūcīgi ir ar līdzekļiem, pilsētas izpildkomiteja nu ir darbu finansētāja, bet darbu veicēji — no rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības. Sākotnēji bija paredzēts, ka būve kopumā izmaksās 35 tūkstošus rubļu, taču šai summā nebija ierēķināts siltums. Šobrīd ekāi pievadīta arī siltumtra-

Darbi tuvojas noslegumam. Un mums ir cerība jau līdz rudenim kļūt bagātākiem ar sen gaidīto cepli un izstāžu zāli.

Silvija JOKSTE

Redaktors Pēteris PIZELIS

9. KLAŠU ABSOLVENTU!

Jūs aicina mācīties

AGROFIRMAS «DAUGAVA» LAUKSAIMNIECĪBAS VIDUSSKOLA VIESĪTE.

Mūsu skolā 3 mācību gadu laikā varat apgūt vairākas specialitātes.

Melioratīvo darbu meistara specialitātē

3 gadu laikā iegūsiet remontatslēdznieka, traktorista A, B, E kategoriju, šofera B, C kategoriju, ģeodēzisko darbu uzņēmēja kategoriju un plašas iemaņas darbā ar visu veidu ekskavatoriem un buldozeriem.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā.

Zemturū — lopkopības meistaru specialitātē

aicinām mācīties meitenes, kuras vēlas iegūt slaukšanas operatora, veterināra sanilāra un maksīgās apsekošanas tehniķa kvalifikāciju. Papildus ir iespēja iegūt pavāra II vai III kategoriju un plašas iemaņas majturībā.

Meitenes un zēnus, kuri vēlas apgūt nepieciešamās zināšanas, lai varētu vadīt savu zemnieku saimniecību, aicinām mācīties jaunizveidotajā specialitātē:

zemnieku saimniecības vadītājs.

3 gadu laikā iegūsiet plašas zināšanas par darbu organizēšanu zemnieku saimniecībā, iemaņas celtniecības, galdniecības, lopkopības, majturības, ekonomikas jomās. Iegūsiet traktorista un autovadītāja apliecības.

Mācības latviešu valodā.

Skolai ir labiekārtota kopmītne. Audzēkņi saņem stipendiju un visu prakses laikā nopelnīto naudu.

Brīvajā laikā jums būs iespēja nodarboties kartingu sekcijā, volejbola, basketbola, futbola, brīvās cīņas sekcijās, mākslinieciskajā pašdarbībā.

Gaidām mūsu skolā: Jēkabpils rajons, Viesīte, Smilšu ielā 39.

Uzņemšanas komisija darbosies līdz 25. augustam.

Ierodoties skolā, jāiesniedz sekojoši dokumenti:

izglītības dokuments, dzimšana apliecība (oriģināls), raksturojums,

12 fotokartiņas (3x4 cm),

izziņa par ģimenes sastāvu (krievu valodā).

izziņa par veselības stāvokli.

JAUNAGLONAS LAUKSAIMNIECĪBAS SKOLA

(228284, Preiļu rajons, pasta nodala «Jaunaglona», tālruni: 17721, 17742)

līdz 30. augustam turpina audzēkņu uzņemšanu šādās specialitātēs:

plaša profila traktorists mašīnists, remontatslēdznieks, autovadītājs (mācības latviešu un krievu valodā, apmācību ilgums 2 gadi 10 mēneši, iegūst vidējo izglītību);

maizes cēpējs, konditors (mācības krievu valodā, apmācību ilgums 3 gadi, iegūst vidējo izglītību);

slaukšanas iekārtu operators (mācības latviešu un krievu valodā, apmācību ilgums 1 gads);

automobiļu remontatslēdznieks, «B», «C» kategorijas autovadītājs (uzņem ar vidējo izglītību, apmācību ilgums 1 gads);

elektro un gāzes metinātājs, «B», «C» kategorijas autovadītājs (uzņem ar vidējo izglītību, apmācību ilgums 1 gads).

Ir kopmītne. Mācību sākums 1. septembrī.

◆ PREIĻU RAJONA KOLHOZS «LIVANI» bridina pilsoņus un organizāciju vadītājus, ka saimniecības teritorijā nodots ekspluatācijā AUGSTSPIEDIENA GĀZES VADS.

◆ Pirms zemes darbu veikšanas kolhoza teritorijā neaizmirstiet saņemt administrācijas atļauju.

Amatpersonas un pilsoņi, kuri vainojami gāzes vada bojājumos, tiks saukti pie atbildības likumdošanā paredzētajā kārtībā.

Adrese: 228264, Preiļu rajons, sakaru nodaļa «Livani», kolhozs «Livani», Tālrūnis. 41569.

DRAVNIEKU DEVIŅGADĪGĀ SKOLA

aicina darba PAVĀRI un APKOPEJU

Zvanīt pa tālruniem 59240, 59247, 59294.

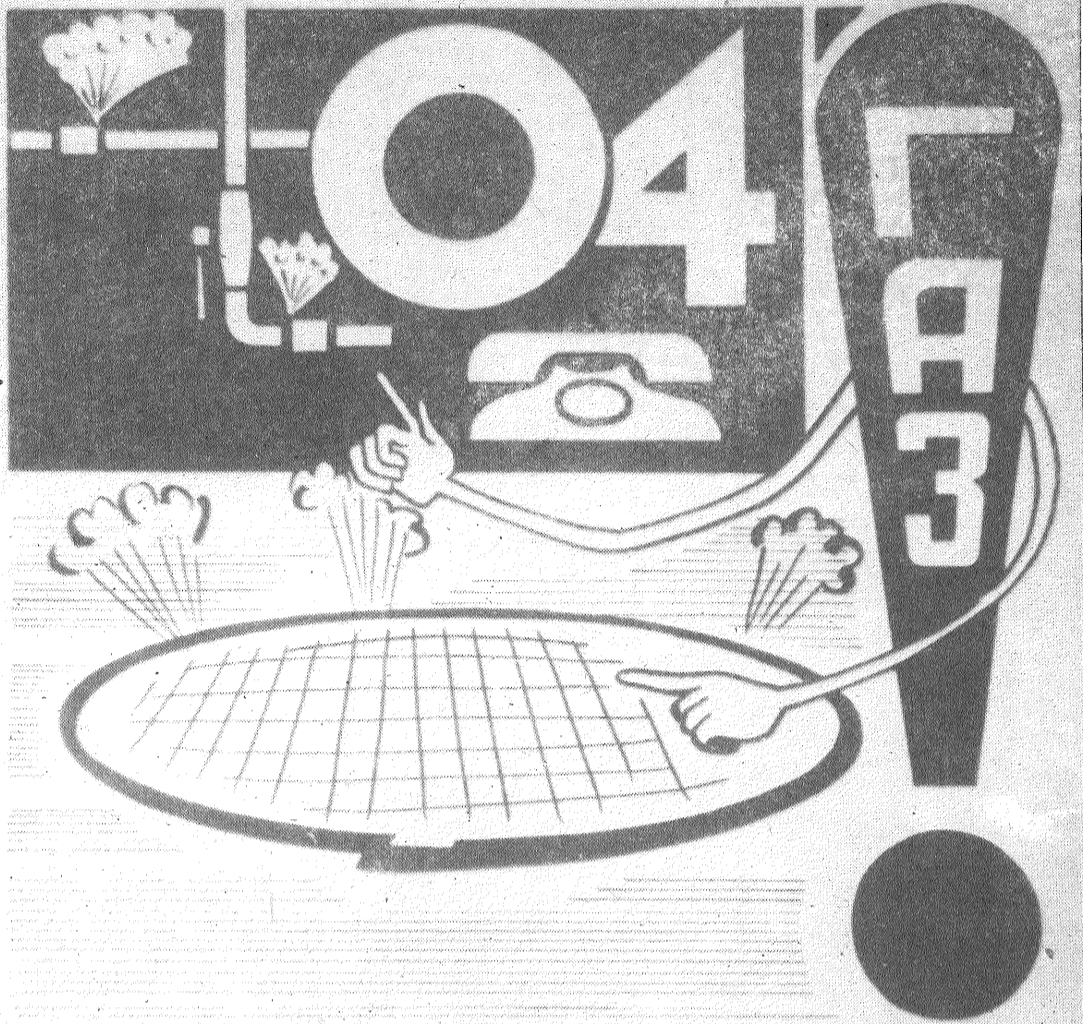
Sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības arodbiedrības komiteja un administrācija izsaka līdzjūtību Albīnei CAUNEI sakarā ar TĒVA nāvi.

Mūža vakars krēslas spārniem. Tumsa auž un zvaigznes dedz. Un pār gadiem aizgājušiem Lielais miers nu sagšu sedz.

(Z. Purvis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Andreja KUKLA piederīgajiem, vadot viņu pedējā gaitā. Raiņa kolhoza valde, arodbiedrības komiteja

НЕ ПРОХОДИТЕ МИМО!

Граждане! Проходя по улицам города мимо газовых каналов, кабелей, электропроводных и телефонных линий, подвалов зданий, по лестничным клеткам жилых домов и общественных зданий не оставляйте без внимания запах газа. Сообщите об этом по телефону — 04

ПРОГЛАШАЮТСЯ К МЕРИТОМНОМУ ПРОИЗВОДСТВЕННО-ЭКСПЛУАТАЦИОННОМУ СРЯВНЕНИЮ ГАЗОВОГО КОМПЛЕКТА

JAUNAGLONAS LAUKSAIMNIECĪBAS SKOLA

uzņem audzēkņus:

— «B», «C» kategorijas autovadītāju specialitātē, pārtraucot darbu ražošanā. Apmācību laiks 5 mēneši, sākums 27 augustā. Ir kopmītne.

Jāiesniedz šādi dokumenti: iesniegums, autovadītāja medicīniskā izziņa, darba grāmatiņa vai noraksts ar organizācijas nosūtījumu, 3 fotokartiņas (3,5x4,5).

— «D» kategorijas autovadītāju specialitātē, nepārtraucot darbu ražošanā (vakara kontingents). Apmācības laiks 4 mēneši, sākums 8. septembrī. Apmācība uz audzēkņa vai organizācijas rēķina. Viena audzēkņa apmācīšana 65 rubļi.

— «E» kategorijas autovadītāju specialitātē, nepārtraucot darbu ražošanā (vakara kontingents). Apmācības laiks 3 mēneši, sākums 13. oktobrī. Apmācība uz audzēkņa vai organizācijas rēķina. Viena audzēkņa apmācīšana — 52 rubļi.

«E» un «D» kategorijas autovadītāja kvalifikāciju iegūst autovadītāji, kam ir vienu gadu ilgs nepārtraukts darba stāžs autovadītāja specialitātē, bez tam «D» kategorijas autovadītājam — 21 gada vecums uz apmācības beigām.

Norēķinu rēķins 6112038 Agrorūpniecības bankas Preiļu nodalā.

Jāiesniedz dokumenti: autovadītāja personīgā lieta, medicīnas izziņa, izziņa par darba stāžu, organizācijas garantijas vēstule par mācību apmaksu.

Dokumentus «E» un «D» kategorijas autovadītāju specialitātē pieņem no šī gada 1. septembra.

Uzziņas pa tālruniem: 17742, 17721.

MAINU divstābu dzīvokli ar ērtībām Preiļos, Leņina ielā pret līdzvērtīgu Celtnieku ielā. Zvanīt: 21390 pēc 17.00.

Preiļu rajona

KIROVA KOLHOZS

iepērk no iedzīvotājiem

● JAUNLOPUS — 3 rubļi par kilogramu,

● CŪKAS līdz 150 kg — 3 rubļi par kilogramu.

Izziņas pa telefoniem 59389 vai 59269 un vakaros 59206.

PREIĻU RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBU SAVIENĪBAS SAGĀDES RAZOŠANAS APVIENĪBA

iepērk no iedzīvotājiem:

ābolus sulai — 20 kapeikas par kilogramu,

pārtikas ābolus — 80 kapeikas par kilogramu,

plūmes pārtikai — 2 rubļi par kilogramu,

plūmes pārstrādei — 40 kapeikas par kilogramu.

● LAIKRAKSTĀ PUBLICĪTĒ MATERIĀLI NE VIENMĒR ATSPĒGULO REDAKCIJAS VIEDOKLI. PAR PERSONU VĀRDU UN UZVARDU, SKAITĻU UN FAKTU PAREIZĪBU ATBILDĀKSTU AUTORIEM.

● MŪSU ADRESE: 221250, Preiļos, Aglona ielā 1.

● REDAKCIJAS TĀLRŪNI: redaktors — 22059, redaktora vietniece, lauku dzīves un sporta nodaļa — 21759, redaktora vietniece izdevumam krievu valodā — 22154 atbildīgā sekretāre — 21996, sabiedriski politiskā nodaļa — 21769, rēķiniecība, celtniecības un kultūras nodaļa — 21865, vēstulju, skolu dzīves un jaunatnes nodaļa — 22303, gramatvedība, nodaļa par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1950. gada 29. marta otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu firdzniecības apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Avīze» (Rīga, K. Valdemāra ielā 105). Viena nosacītā iespiedloms. Ofsētespiedums. Izdevējdarbības licence Nr. 000069. «Novadnieks» («Земляк»). Газета Приильского района на латвийском языке.

Metiens 13 902 eksemplāri. Latviešu valodā — 9 961 eks., krievu valodā 3 941 eks.)

Indekss 68149. Pas 760.